

[Reedtz-Thott.]

for et antal mindre bryggerier på landet, der igennem de senere år har oparbejdet en betydelig produktion og et lønnende salg af klasse A-øl, selvom dette salg er sket med fortjenester, der er mindre end de fortjenester, som opnås af de store bryggerier. Jeg gør det forsåvidt med god samvittighed, som jeg er helt overbevist om, at jeg gør mig til talsmand for ret betydelige interesser uden samtidig at tale imod andres interesser. Forholdet er nemlig det, at medens salget af klasse A-øl for de store bryggeriers vedkommende højst andrager 5 pct. af alt skattepligtigt ølsalg om året, så andrager salget af klasse A-øl for provinsbryggerier en langt højere del af deres samlede salg, for et enkelt bryggeris vedkommende 85 pct. af det samlede salg af beskattet øl på hjemmemarkedet.

Det har været anført, at den moderation i omsætningsafgiften, som gives de allerfleste bryggerier her i landet, har været medvirkende til, at udsalgsprisen for en klasse A-øl fra de små bryggerier har kunnet nedsættes så væsentligt, som sket er. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at denne moderation i særlig grad får virkning for de ganske små bryggeriers vedkommende, der ikke sælger over 2 000 hl om året. Der findes imidlertid provinsbryggerier, der sælger langt mere end 2 000 hl om året, hvorved moderationen for dem ikke spiller en væsentlig rolle i deres prispolitik. Derimod spiller det en stor rolle for disse bryggerier, at de ikke lever i kraft af skattemæssige indrømmelser, men derimod i kraft af en naturlig konkurrence på hele markedet, som giver dem den frie og uafhængige stilling, der ene er bestemmende for deres fortsatte beståen i det lange løb.

Det er selvsagt også af uvurderlig betydning for disse provinsbryggerier, der også brygger klasse A-øl med eksport for øje, at have denne betydelige afsætning på hjemmemarkedet, som stadig kan afbalancere det eksportsalg, disse bryggerier i de senere år med stor succes har oparbejdet. Det bryggeri, der sælger mest klasse A-øl i Danmark, har også blandt provinsbryggerierne det største eksportsalg, et salg, der når op på næsten samme størrelse som salget på hjemmemarkedet. Det er ikke vanskeligt at forstå, at den stødpude, som

et betydeligt hjemmemarked giver, er af uvurderlig betydning i de eksportbestræbelser, som sådanne bryggerier i rigt mål har udfoldet i senere år.

Endelig må det vel være rimeligt at påpege det almindelige ønske, som vist hersker hos de fleste, ikke alene i dette høje ting, om at bevare så mange af disse små eller mellemstore bryggerier udover landet som muligt. Dette spørgsmål er jo ikke alene af interesse for de mennesker, som leder eller ejer bryggerierne og altså er med til at opbygge eller konsolidere et foretagende, men sandelig også i høj grad for de byer og de områder, hvis befolkning har deres daglige beskæftigelse i disse bryggerier.

Jeg mener at kunne sige, at den foreslåede meget rigoristiske bestemmelse om den store difference mellem beskatningen af klasse I-øl og klasse A-øl vil stille mange provinsbryggerier endnu vanskeligere, end de er i forvejen, og måske føre til lukning af et antal af dem. Dette vil måske gå let hen over hovedet på mange mennesker, men det vil sandelig føles tungt i de områder, der rammes deraf. Det vil desuden synes særlig beklageligt, fordi den ændring i beskatningsreglerne, som altså medfører vanskelighederne for de små bryggerier, ikke synes at være begrundet i andet end et ønske om en vis rationalisering i afgiftsberegningen og indbetalingen. Såvidt man kan se, får skattevæsenet eller toldvæsenet ikke flere penge ud af borgerne ved det nye systems gennemførelse, tværtimod, og samtidig knæsettes den urimelighed, at det bryggeri, der sælger sit øl billigere, bliver hårdere beskattet. Endelig stilles dansk eksport vanskeligere i den hårde konkurrence på det store verdensmarked.

Jeg henstiller derfor til den højtærede finansminister at overveje, hvorvidt der måtte være mulighed for efter overvejelse i det udvalg, der vel nu skal nedsættes, at stille et ændringsforslag til de omtalte bestemmelser, der enten går ud på at udjævne forskellen mellem beskatningen af klasse I-øl og klasse A-øl eller dog i hvert fald formulerer bestemmelsen på en sådan måde, at den samlede afgift aldrig kan andrage mere end en vis maksimal procentdel af den pris, som hvert enkelt bryggeri måtte beregne sig for produktionen af en flaske øl.